

ærede Ordfører rejser dette Krav. Jeg tænker, at han paa dette Omraade har hele sit Parti bag sig, saa vi i den kommende Rigsdagssamling maaske kunne naa til et Resultat paa dette Omraade. Endvidere udtalte den ærede Ordfører, at der var Omraader i København, hvor man godt kunde udrette noget mere, end man gjorde, uden at behøve at lade sig genere af den nuværende Skatteordning. Deri tror jeg ikke, den ærede Ordfører har Ret. Jeg kunde i hvert Fald ønske, at han nærmere vilde paavise de Omraader, han her tænker paa.

Saa har jeg kun nogle ganske enkelte Bemærkninger at gøre til det foreliggende Forslag. Jeg vilde gerne lægge et godt Ord ind for nogle Statsfunktionærer, nemlig Postkuskene her i København. De have kun meget smaa Lønninger. De begynde med 900 Kr. og stige til 1,150, 1,200 og 1,350. Der er ingen, der er oppe paa den ældste Lønning endnu, de fleste ere vistnok endnu paa den laveste, og enhver vil vistnok forstaa, at en Lønning af 17½ Kr. pr. Uge er det næsten umuligt for en Familie at leve af. De have indgivet et Andragende, hvori de bede om at faa deres Kaar forbedrede, men dette Ønske er ikke sket Fyldest. Jeg syntes, der havde været Grund til at gøre det; naar man har forbedret de andre Postfunktionærers Lønninger, skulde man ikke glemme disse, der ere lavest nede.

Jeg vil endvidere gerne lægge et godt Ord ind for Arbejderne under Hæren, Tøjhus- og Laboratoriarbejderne. Der blev i Fjor givet dem en Lønforhøjelse, hvorved deres Løn naaede 37½ Øre pr. Time. Jeg havde tænkt mig, at denne Lønforhøjelse vilde komme alle Arbejderne ved Tøjhuset og Laboratoriet til gode, men jeg har erfaret, at det ikke er Tilfældet, idet kun ca. 150 Mand faa Del i den, medens adskillige endnu staa paa en Timeløn af 30 Øre. Jeg vil tillade mig at henlede den ny Forsvarsministers Opmærksomhed paa dette Punkt.

Om Finanslovens Enkeltheder i øvrigt skal jeg ikke her udtale mig. Dertil vil der blive rig Lejlighed, naar Finansloven kommer til anden Behandling.

N. Andersen: Efter at have hørt den højtærede Konseilspræsidents Programtale, kan jeg for mit Vedkommende i alt væsentligt indskrænke mig til at ønske den ny Regering Held til at fyldestgøre det Hverv, der er blevet den overdraget. Den Opgave, den ny Regering gaar ind til, er

saa vist ikke nogen Sinecure, det er en saare vanskelig Opgave. Der har maaske sjældent foreligget en dansk Regering en saa vanskelig Opgave. Den Opgave at skulle genoprette vort Lands og vort Folks Anseelse, som paa Grund af de sidste Tiders Begivenheder er sunket noget, den Opgave at skulle genoprette den stærkt medtagne Tillid indenfor vore egne Grænser, den Opgave at skulle bringe Enighed til Veje om det vigtigste af alle Spørgsmaal i vort Land, om vort Forsvars Ordning, er visselig saa stor, at man ikke kan undlade at give de Mænd, der skulle søge at løfte den, et godt Ord med paa Vejen til deres Gerning. Men hvis det er sandt, at Opgaven er vanskelig, vil det let ses, at den tillige, naar den løses, som den bør løses, med Alvor og Dygtighed, er overordentlig taknemmelig. Saaledes som det nuværende Samfund i vort lille Land staa rystet over Begivenheder, man aldrig havde tænkt sig mulige, er det ganske klart, at den Regering, der atter kan bringe de Ting, som nu ere rystede, paa Fode, vil blive betragtet med overordentlig venlige Øjne og modtage en varm og dybtfølt Tak af det danske Folk.

Uanset at den ny Regering ikke helt og holdent har faaet den Sammensætning, som vi havde tænkt os, og som vi havde ønsket, kan jeg dog i alt væsentligt nøjes med at udtale, hvad der blev sagt af os ved Forhandlingerne om Forslaget til Beslutning, at vi ere rede til at „støtte et Ministerium, der i Forstaaelse med begge Rigsdagens Ting vil sætte sig til Hovedopgave: udadtil at hæve Landets sunkne Anseelse, indadtil at genoprette Tryghedsfølelsen i Samfundslivet og at bringe Forsvarssagen til hurtigst mulig Løsning paa Grundlag af den ansvarlige Sagkundskabs Krav.“ Forudsat at den ny Regering vil søge af al Evne at fyldestgøre disse ganske vist store og betydningsfulde Krav, ville jeg og de faa Medlemmer, paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale, tilsige den vor loyale Bistand.

I Sammenligning hermed vil jeg gerne til det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen), der talte paa Flertallets Vegne, sige, at han ikke har Lov til i al Almindelighed at fremsætte den Paastand, at Højre, Socialdemokrater og Radikale have været enige om at bekæmpe den forrige Regering. Det har han ikke Lov til at udtale, naar han ikke kan føre Bevis for det. Højre har hverken nu eller tidligere haft til Opgave eller gjort sig skyldig i principiel